

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.318/2020/5.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Sipos Zoltán ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) felperesnek -, a dr. Hajzer László ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME) alperes ellen tag kizárása iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 2020. július 8-án meghozott 3.G.40.102/2020/11/I. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban – a 2021. február 25-én megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25 000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a FELPERES-t (a továbbiakban: felperes) 1995. július 25-én K.I., T.I. és ALPERES (névváltozás miatt: ALPERES NEVE, továbbiakban: alperes) alakították 1 000 000 forint törzstőkével, amely 2009. június 22-től 60 200 000 forintra emelkedett. A felperes fő tevékenységi köre: tisztító és fertőtlenítőszer gyártása, illetve ezzel összefüggő egyéb kiegészítő tevékenység végzése.

[2] Az alapítás óta a társaság vezető tisztségviselője ÜGYVEZETŐ NEVE (a továbbiakban: ügyvezető), míg az alperes 2002. augusztus 8-tól 2016. december 30-ig volt vezető tisztségviselője a felperesnek.

[3] A felperes keresetlevelének benyújtásakor (2017. szeptember 13.) – a tagok személyében történt változásra is figyelemmel – a tagsági jogviszonyok és az üzletrészek aránya a következők szerint alakult:

- alperes 25 880 000 forint (42,99%)
- az ügyvezető 30 420 000 forint (50,53%)
- K.A. 3 600 000 forint (5,98%)
- Kné B.B.ZS. 300 000 forint (0,49%).

[4] Az ügyvezető a 2017. augusztus 9-i meghívó kiküldésével összehívta a felperes taggyűlését 2017. augusztus 29-re, melynek napirendi pontjai – többek között – :

„...2.) Döntés alperes tag kizárásáról.

3.) Döntés K.A. tag kizárásáról” volt.

[5] A meghívóban szereplő eredeti időpontban a taggyűlést megtartották, amelyen jelen volt az ügyvezető, Kné B.B., K.A., mint tagok, ÜGYVÉD1 mint a felperes jogi képviselője, valamint ÜGYVÉD2 mint az alperes meghatalmazott jogi képviselője és ÜGYVÉDJELOLT NEVE ügyvédjelölt. A szavazati arányok alapján az ügyvezető 3042, az alperes 1588, K.A. 360, Kné B.B. 30 szavazattal rendelkezett.

[6] ÜGYVÉD2 kérelmére az ügyvezető az alperes kizárásának okát az alábbiak szerint jelölte meg: „... a kizárás okaként azt jelölöm meg és ezt jelölöm meg a per indításának, illetve a kizárásának a tárgyaként, hogy alperes tevékenyen részt vett a KFT1. elnevezésű cég tevékenységében, mely KFT1. a CÉG1 konkurense, és a TERMÉK1, és a TERMÉK2 termékekkel, illetve az TERMÉK3 termékekkel ugyanazon a területen mozogva, jelentős károkat okozott mind munkavállalók tekintetében, ugyanis nagyon sok embert átvittek oda dolgozni, illetve a CÉG1 legnagyobb partnerét, a CÉG2 csoportot egy megnyert tender után elvitték és ők szállítanak be.”

[7] A taggyűlés a szavazás eredményeként az ügyvezető és Kné B.B. tagok kizárást „támogató”, míg K.A. tag „nem támogató” szavazatával foglalt állást az alperessel szembeni kizárási per megindításáról. Mivel a szavazásnál kizárólag a szavazásra jogosultak szavazatának összértéke jelentette a tárgy szerinti döntésnél a 100%-os szavazatot, így a tagokat megillető szavazatszámot figyelembevéve 89%-os többség volt a tagkizárást támogatók aránya.

[8] A taggyűlésen a 3.) napirendi pont tekintetében a jelenlévő tagok többségi szavazata alapján K.A. kizárásáról is döntöttek.

[9] A felperes 2017. szeptember 13-án benyújtott keresetében az alperes és K.A. kizárását kérte a felperes tagjai közül a taggyűlési határozat szerint és egyetemlegesen kérte őket marasztalni a perköltségében.

[10] Kérte továbbá, hogy a bíróság a tagsági jogait a jelen ügyben alkalmazandó „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:108. §-ának (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős döntéséig függessze fel. Kereseti kérelmében a Ptk. 3:88. §, 3:91. §, 3:107-108. §-aira hivatkozott.

[11] Előadta, hogy a 2016-os gazdasági évet 894 313 000 forint saját tőkével zárta, nettó árbevétele 2 376 146 000 forint, míg az adózás előtti eredménye 211 450 000 forint volt. Munkavállalóinak statisztikai létszáma 2016 decemberében 110 fő volt.

[12] Hivatkozott arra, hogy a tulajdonában áll több külföldi leányvállalat, melyen keresztül szintén értékesíti termékeit (többek között a CÉG3 székhelye: CÍM). A keresetlevél benyújtásakor a megjelölt romániai székhelyű gazdasági társaságban üzletrész tulajdonnal rendelkezett K.M. ... szám alatti lakos.

[13] Előzményként hivatkozott arra, hogy K.A., valamint K.M. kizárólagos tulajdonában áll az azóta megszűnt KFT2. amelyen keresztül is a megjelölt személyek 2015 decemberétől tárgyalásokat folytattak a felperes üzletrészeinek átruházásáról.

[14] 2015 decemberétől, majd 2016 augusztusától az üzletrészeinek 100%-os átruházásáról folytak tárgyalások a TÁRSASÁG NEVE társasággal, melynek során vételi ajánlatot tettek a társaság üzletrészeinek felvásárlására. Az ügyvezető erről az alperestől és K.A.-tól szerzett tudomást, azonban nem kívánta átruházni az üzletrészt, így a tárgyalások 2016 novemberében megszakadtak. 2016 második felében az ügyvezető kapcsolata K.M.-mel megromlott, meggyőződése szerint az alperes, K.A., valamint K.M. a felperesi társaságban való részesedések értékesítésében érdekeltek voltak és miután az üzletrész

átruházásról szóló tárgyalások megghiúsultak, egyéb módon próbálták meg a társaság piaci részesedését megszerezni. Mindezek után a tagok között a viszony nagymértékben megromlott, az alperes 2016. április, május hónaptól nem jelent meg a munkahelyén, semmilyen érdemi tevékenységet az érdekében nem végzett, ami miatt a taggyűlés 2016. december 30-i hatállyal ügyvezetői tisztségéből visszahívta.

[15] 2016. december 22-én CS.J. valamint P.J. megalapította, a cégbíróság 2016. december 28-án bejegyezte a KFT1-et (a továbbiakban: KFT1.), amelyben 2017. február 2-án tagsági jogviszonya keletkezett a KFT2-nek, valamint CS.A. magánszemélynek, aki a CÉG2 vállalatcsoport (a továbbiakban: CÉG2) számos tagvállalatában vezető tisztségviselői feladatokat lát el.

[16] Előadta továbbá, hogy a CÉG2-vel, annak egyes tagvállalataival (ZRT1., ZRT2.) közel 20 éves üzleti kapcsolatban állt, a részére jelentős tételben értékesített ipari tisztítószeret. A 2016-os gazdasági évben 371 439 346 forint nettó árbevétele volt ebből az értékesítésből.

[17] 2016-ban a CÉG2 konfekcionált vegyszertenderén ajánlattevőként részt vett, melynek eredményeképpen 2016. április 4-én U.É., a CÉG2 stratégiai beszerzője e-mailt küldött a részére, melynek tárgya „CÉG2 TÁRGY MEGNEVEZÉSE” volt, melyben értesítette őt, hogy a tenderen az ő ajánlatát fogadták el.

[18] A tender ismételt kiírását követően 2017 tavaszán a CÉG2 partnerek végül a KFT1.-vel kötöttek szerződést, ettől az időponttól kezdődően a KFT1. szállítja a vállalatcsoport részére az azonos célú, illetve felhasználású termékeket.

[19] Az a körülmény, hogy a CÉG2 tagvállalataival az ő üzleti kapcsolata megszűnt 2017 tavaszától, igen jelentős bevétel és eredménykiesést eredményezett, ami álláspontja szerint már nemcsak nagymértékben veszélyezteti a céljainak elérését, hanem konkrét, megvalósult hátrányt is jelent.

[20] A felperesnek mindezekre tekintettel az volt az álláspontja, hogy az alperes és K.A. a társaságot termék és piacszerzés céljából felvásárolni szándékozó multinacionális társaság érdekeivel összhangban, a társasági érdekekkel szemben és egyben saját üzleti céljaik elérésére törekedve végezték tevékenységüket. Ugyan nem tagjai a KFT1.-nek, azonban közvetlenül a gazdálkodó szervezet javára tevékenykednek, részére állandó jelleggel munkát végeznek.

[21] Állította, hogy 2016. december és 2017. január hónapjaiban húsz munkavállalója szüntette meg, vagy kérte munkaviszonyának megszüntetését. 2017. január 6-án alakilag azonosnak tűnő felmondással azonnali hatállyal, indokolást nem tartalmazó nyilatkozattal megszüntették a felperesi társaságnál a munkaviszonyukat a korábban stratégiai fontosságú munkakört ellátó személyek is. Ezek a munkavállalók munkaviszonyuk megszüntetése után a KFT1. alkalmazásában dolgoztak tovább.

[22] A felperes álláspontja szerint az alperes és K.A. kezdeményezésére és biztatására szüntették meg munkaviszonyukat, amellyel a működését igen nagyfokú veszélynek tették ki, a társaság munkavállalóinak közel 20%-át veszítette el pár hét leforgása alatt.

[23] A felperes utóbb K.A.-val szemben a kereseti kérelmétől elállt, ezért vele szemben az elsőfokú bíróság a pert megszüntette.

[24] Az alperes a felperes keresetének az elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[25] Vitatta, hogy vele szemben fennállnak a Ptk. 3:101. §-ában a tag kizárása alapjául megkívánt feltételek. Elismerte, hogy az évek során többször tárgyalások folytak a felperesben lévő üzletrészek átruházásáról a tagok részéről, illetve az ügyvezető részéről a teljes felperesi társaság üzletrészenek átruházásáról. A tulajdonostársak között a kezdeti időszakban megvalósuló együttműködés azonban a későbbiekben átalakult, egyre fokozódó rossz viszony jött létre, amely megnyilvánult a társaság működésében és az emberi kapcsolatok romlásában is.

[26] Szerinte az ügyvezető feltételezése az volt, hogy K.A. el akarja adni a vállalatot egy külföldi multinacionális vállalatnak, amit egyedül kíván végrehajtani.

[27] Előadta, hogy a 2015. november 25-én összehívott taggyűlésen sor került ügyvezetői tisztségéből történő visszahívására, és munkaviszonyának a jegyzőkönyv dátumával megegyező azonnali hatállyal történő felmondására, valamint a szolgálati gépjármű használatának visszavonására is. Álláspontja az volt, hogy 2015 novemberétől az ügyvezető elsődleges célja az volt, hogy a két tulajdonostársát kizorítsa a tagságból és anyagilag is ellehetetlenítse őket.

[28] Azt tagadta, hogy az ügyvezető és a közte lévő viszony megromlását a KFT1. létrehozása és működése okozta volna. Azt is, hogy bármilyen köze lenne a CÉG2 és a felperes közötti szerződés megszűnéséhez. Álláspontja szerint a CÉG2 konfekcionált vegyszertenderén kiírt pályázat alapján megküldött e-mail tartalma pusztán az, hogy a felperes ajánlatát a cégcsoport befogadta és nem pedig az, hogy a tenderen ő nyert volna. Állította, hogy a KFT1. üzleti tevékenységéhez nincs köze. Az, a tulajdonosainak és vezetőinek hatásköre, hogy ez a cég milyen termékeket forgalmaz üzleti céljai érdekében, milyen kapcsolattrendszert épít ki.

[29] A CÉG2-hoz tartozó tagvállalatoknak saját joga az, hogy döntsenek arról, hogy kitől szerzik be a vegyszereket, ők maguk választják ki, hogy kinek a szolgáltatásait veszik igénybe, és ebben döntő szerepe annak van, hogy a más társaságban is tagsági viszonnal rendelkező magánszemélyek (CS.A., K.M.) saját üzleti érdekeiket saját társaságuknál veszik figyelembe. Előadta azt is, hogy CS.J. 2016. november 23-i azonnali hatályú felmondását és P.J. megbízási szerződésének megszüntetéséről kötött 2016. november 29-i megállapodást az ügyvezető, a munkáltató felperes nevében írta alá, ők pedig 2016. december 28-án alapították a KFT1-t. Az a körülmény, hogy e két munkavállalón kívül további kb. húsz munkavállaló mondott fel a felperesnél, nem az ő ráhatása, hanem az ügyvezető személye, személyiségjegyei, viselkedése, stílusa, vezetői módszerei eredményezték és váltották ki a munkavállalókból.

[30] Az alperes hivatkozott arra is, hogy az ügyvezetővel korábban házastársak voltak, a közöttük fennálló személyes ellentétük, házastársi vitájuk, a tagsági joguk tekintetében kialakult eltérő álláspontjuk önmagában nem szolgálhatnak a társaságból való kizárásának alapjául.

[31] Az elsőfokú bíróság a 2018. február 21-én meghozott ... számú ítéletével a keresetet elutasította arra hivatkozással, hogy az alperes kizárásáról döntő taggyűlésen bár a szavazati arányok megállapításra kerültek és ebből következtetni lehet arra, hogy az határozatképes volt, elmaradt ennek a megállapítása, holott a taggyűlés határozatképessége lett volna az alapja annak, hogy a taggyűlésen meghozott határozatok érvényesek legyenek, mivel pedig ez nem történt meg, a Ptk. 3:18. §-át nem tartották meg.

[32] A Debreceni Ítéltábla a ... számú végzésével azonban az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[33] A döntését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított alaki hiba nem áll fenn, ezért az elsőfokú bíróságnak érdemben kell vizsgálnia, hogy a felperes által megjelölt kizárási okok megalapozottak-e vagy sem.

[34] A megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást követően az elsőfokú bíróság a 11/I. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította.

[35] Mindenekelőtt a bírósági gyakorlatra is utalással megállapította, hogy a tag kizárása iránt indult perekben a kizárás alapjául olyan, a keresetindításról döntő tagsági határozat meghozataláig tanúsított magatartást szolgálhat, amelyre tekintettel az érintett tag társaságban maradása a társaság jövőbeni működésére, céljainak elérésére nézve nagy mértékben veszélyt jelent. Emiatt azokat a bizonyítékokat, amelyek a hivatkozott taggyűlést követő alperesi magatartásra vonatkoztak, nem vette figyelembe, és nem értékelte azokat a tevékenységeket, mulasztásokat sem, amelyek a vezető tisztségviselői feladata ellátásával voltak összefüggésben.

[36] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes három okra alapította a keresetét: egyrészt arra, hogy az alperes a KFT1. elnevezésű cég tevékenységében részt vett, amely cég a társaság konkurense, másrészt ezzel összefüggésben több, a felperesnél dolgozó munkavállalót átvitt a KFT1.-hez, harmadrészt a felperes egyik legnagyobb üzleti partnerét, a CÉG2-t is a KFT1.-hez vitte át. Az volt azonban az álláspontja, hogy a keresetben hivatkozott magatartások egyikét sem lehet úgy tekinteni, hogy a Ptk. 1:5. §-ába ütközően a tag visszaélészerű, rosszhiszemű joggyakorlása megállapítható lenne.

[37] Az első kizárási okként megjelölt, a KFT1.-el kapcsolatos alperesi tagi magatartással összefüggésben megállapította, hogy az alperes a munkaviszonya 2016. december 5-én történt megszüntetését követően 4 hónap elteltével helyezkedett el az KFT3.-nál projektmenedzserként. Tagja és ügyvezetője a „KFT4.-nek, valamint 2016 előtt a K.A. tulajdonában lévő KFT5. részére végzett baráti segítséget, az ellátási lánc menedzsmentben segített, munkaviszonyban azonban e társasággal nem állt.

[38] Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta ki CS.J-t, a felperes volt munkavállalóját, a KFT1. alapítóját, K.M-et, P.A.-t és G.J.-et, akiknek a tanúvallomásai alapján megállapította, hogy az alperes a KFT1. létrehozásában, annak tevékenységében nem vett részt. Igaz ugyan, hogy a társaság tulajdonosával jó kapcsolatban volt, de ez nem jelentette azt, hogy a felperesi társaságnál fennálló tagsági jogával visszaélve a KFT1. javára tevékenykedett volna és ezáltal a felperes céljainak elérését súlyosan, nagymértékben veszélyeztette volna.

[39] A munkavállalók átcsábítására vonatkozó, másodlagosan megjelölt kizárási ok feltételének fennállását sem állapította meg. Arra a következtetésre jutott, hogy elsősorban a felperesnél kialakult negatív légkör befolyásolta az ott dolgozókat a munkáltatóváltásban, ugyanakkor meghatározta a döntésüket az is, hogy a KFT1. létrejött, és annak vezetőjével személyes jó kapcsolatban voltak. Azt a körülményt, hogy az alperes a felmondások kinyomtatásában, megszövegezésében segítségére volt a munkavállalóknak, nem látta bizonyítottnak. P.M. esetében látta ezt megállapíthatónak, aki az alperes jelenlegi házastársa.

[40] Az elsőfokú bíróság SZ.L. és Kné L.M. munkavállalók esetében a munkaügyi bíróságon tett nyilatkozatukat alapján azt állapította meg, hogy Kné L.M. a mozgóbére megvonása, illetve az ügyvezető sokszor lekezelő, megalázó hangneme miatt váltott munkahelyet, míg SZ.L. szintén a mozgóbér megvonása, de más, magánjellegű okok miatt is döntött a felmondás mellett. Így esetükben sem állapítható meg az alperes befolyásolása.

[41] A harmadik tagkizárási okot sem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság. Tanúként hallgatta ki K.F.-et és K.M.-et, akik mint a CÉG2-nél dolgozók a tenderkiírás, lebonyolítás és az eljárás egésze vonatkozásában részletes nyilatkozatot tettek. Megerősítették azt, hogy a

felperes keresetleveléhez csatolt, U.É.-nek a CÉG2 konfekcionált vegyszertenderével kapcsolatos „eredményhirdetés” elnevezésű 2016. április 4-i e-mailje, amelyben arról értesítették a felperest, hogy az ajánlatát fogadta a cégcsoport és a szerződés részleteivel személyesen szeretnének egyeztetni egy későbbi időpontban, nem arról szólt, hogy a tendernek a felperes a nyertese. Mindkettőjük tanúvallomása szerint 2016-ban a CÉG2-nél szállítói versenyeztetés történt, a piaci ár összehasonlításával lett a nyertes a KFT1., melyben közrehatott az azonos tulajdonosi kör döntése is. Az eljárás során e cég belső szabályzata egyébként is lehetővé teszi azt, hogy indokolás nélkül bármikor érvénytelennek nyilvánítsanak és újra kiírjanak egy pályázatot vagy felfüggeszsenek egy tendert. A CÉG2 és a KFT1. üzleti kapcsolatahoz az alperesnek semmilyen köze nem volt, a társaságnál nem dolgozott, soha nem is segített be, semmilyen munkaterületen.

[42] Az elsőfokú bíróság U.É. kihallgatását mellőzte, tekintettel arra, hogy M.F. a CÉG2 dolgozó tanú a tender kiírására, lebonyolítására és az eljárás egészére vonatkozóan részletesen nyilatkozott.

[43] Nem adott helyt a felperes azon bizonyítási indítványának sem, hogy informatikai szakértőt rendeljen ki arra vonatkozóan, hogy az általa 2019. február 6-án csatolt e-mailek eredetiségét a felperes levelező szerverén található elektronikus állomány vizsgálatával szakértő állapítsa meg, mivel – álláspontja szerint – az alperes ezeknek az e-mailek tartalmát és eredetét nem vitatta.

[44] Az elsőfokú bíróság nem értékelte K.A. jelen eljárásban tett nyilatkozatait sem, tekintettel arra, hogy az eljárás kezdeti szakaszában maga is alperesként volt érdekelt, ezért tőle tárgyilagos vallomástétel nem volt elvárható.

[45] Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes kizárásáról döntő taggyűlési határozatban és a keresetlevélben megjelölt okok nem alapozzák meg az alperes társaságból való kizárását, a múltbeli események alapján pedig a jövőre nézve nem lehetett megállapítani a kizárási ok fennállását azért sem, mert az alperes terhére rótt magatartások nem tekinthetők olyan kirívóan súlyos kötelezettségszegésnek, amelyek a jövőben is komoly veszélyt jelentenének a felperes céljainak elérésére.

[46] Az alperes magatartása és a felperesnél bekövetkező változások között ok-okozati összefüggést nem látott megállapíthatónak. A felek által is hivatkozott mérlegadatok szerint a felperesnél az elmúlt években, 2017-től kezdődő forgalomvisszaesés és ezáltal jövedelemcsökkenés nincs összefüggésben az alperes tagi minőségével, tagsági jogviszonyával és ezzel kapcsolatban kifejtett bármilyen tevékenységével vagy mulasztásával.

[47] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen a sérelmezett határozat megváltoztatását kérte a kereseti kérelmének megfelelően, másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását. Kérte megfontolni „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 252. §-a (4) bekezdésének utolsó mondatában írtak alkalmazását, más bíró kijelölését.

[48] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság lényeges anyagi jogi kérdésben tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a taggyűlés határozatában a kizárás okaként megjelölt magatartások nem tekinthetők olyan kirívóan súlyos kötelezettségszegésnek, amelyek a jövőben is komoly veszélyt jelentenének a céljainak elérésére. Véleménye szerint az általános élettapasztalat és a jogszabályi környezet egybevetéséből kialakított bírói gyakorlat alapján nem lehet kétséges, hogy a határozatban megjelölt mindegyik ok külön-külön is alkalmas arra, hogy a céljainak elérését nagy mértékben veszélyeztesse. A bírói gyakorlat kizárási

okként nem kívánja meg a konkrét befolyásoló, veszélyeztető magatartás kifejtését sem, megelégszik a cselekvés azon szintjével is, amely potenciális lehetőséget teremt a társaság működésének veszélyeztetésére. Az irányadó jogértelmezés alapján pedig az sem szükséges, hogy mindhárom okot együttesen bizonyítsa.

[49] A fellebbezésében a másodfokú eljárás keretein belül kérte a tényállás kiegészítését. Álláspontja szerint téves volt az elsőfokú bíróság döntése a tekintetben is, hogy a taggyűlési határozathozatalt követő időre az alperes magatartását generálisan figyelembe nem vehető körülménynek, illetve ténynek minősítette. Logikailag helytálló a kizárás alapjaként csak a határozathozatal előtti alperesi cselekvőség értékelése, azonban annak eldöntése, hogy ez az ok egyben megfeleltethető a Ptk. 3:107. §-ának (1) bekezdése szerinti, az alperes tagsági jogviszonyának fennmaradása esetén a társaság jövőbeni működésére nagy mértékben veszélyt jelentő törvényi kritériumnak, az logikailag a jövőbe mutató feltételezést jelent. Ebbe pedig bele tartozik a taggyűlési határozathozatalt követő időszak is, mint a releváns „jövőt bizonyító” – és nem csak valószínűsítő – esemény.

[50] Mindezekre tekintettel új tényt kívánt előadni és új bizonyítékokra hivatkozni a másodfokú eljárás során, amelynek a konjunktív törvényi feltételei – álláspontja szerint – fennállnak.

[51] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet kézbesítését követően a tanúként kihallgatott CS.CS. átadta részére SZ.L.-nak, a korábbi üzletkötő munkavállalójának, P.A.-nak, a munkavállalójának megküldött üzeneteit azzal a kéréssel, hogy ezeket juttassa el az ügyvezetőnek, mert „ennyivel tartozik neki”. Az új bizonyítékként csatolt e-mail üzenetekre hivatkozással, felvette a kapcsolatot a levelezéssel részben érintett partnere, a KFT6. cégvezetőjével, B.B.-vel, aki megerősítette a KFT1.-el fennálló üzleti kapcsolatát és elismerte az alperes és K.A. e cégben betöltött aktív szerepét. A KFT6.-al a felperes évtizedes üzleti kapcsolatban áll és 100 milliós nagyságrendű forgalmat bonyolít évente, amelyeket kért értékelni a másodfokú eljárás során.

[52] Állította, hogy az általa csatolt, az alperes részéről SZ.L. és Kné L.M. munkavállalóknak írt levelével, e-mail üzenetével bizonyítani tudja azt, hogy az alperes közreműködése túlmutat azon, mint amit a saját férjének a felmondásával összefüggésben elismert, ugyanis a két üzletkötő munkaviszonyának a megszüntetésében aktívan közreműködött. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe Kné L.M.-nak, a volt munkavállalójának a munkaügyi perben tett azt a nyilatkozatát sem, amely szerint a munkavállalók „ide-oda csapódtak” a két személy között, két tábor alakult ki, melynek során Kné L.M. munkaügyi per felperese is így járt, „ALPERES-hez csapódott, ennek lett a következménye az, hogy 2017. január 6-án a munkaviszony megszüntetésre került”.

[53] Nyilatkozata szerint az alperes tudott arról, hogy a munkavállalók át akartak menni a KFT1., felmondásukat beadták, illetve, hogy egy olyan konkurens cég fog létrejönni, ami az ő tevékenységi körével megegyező területen kíván működni.

[54] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a munkavállalói munkaviszonyának felszámolásával összefüggő körülményeket, bizonyítékokat egyáltalán nem vette figyelembe, illetve egyes bizonyítékok tartalmát és értelmét lényegesen eltorzítva, azaz kirívóan okszerűtlenül értékelte.

[55] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte P.M. tanúvallomását, e körben nem részletezte, hogy a tanú szavahihetőségét megkérdőjelező konkrét tény hiányában miért tulajdonított jelentőséget munkavállalói minőségének, annál is inkább, mert az ilyen cselekvések bizonyítása fogalmilag mással, mint az érintett munkavállalók tanúvallomásával nehezen bizonyítható. Álláspontja szerint a tanú a vallomásában kifejezetten K.A. és az alperes közreműködéséről tett nyilatkozatot, melyet utóbb az elsőfokú bíróság csupán K.A.-nak tulajdonított. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság úgy szembesítette a bíróság

épületében jelen lévő K.A.-t és P.A. tanút, hogy K.A. tanúkenti kihallgatására még nem került sor, a szembesíteni kívánt tanúk álláspontjának eltérő, ellentmondó mivoltát csupán feltételezte. Egyébként K.A. az alperes jelenlétét egy konkrét megbeszélés során maga is elismerte, csupán a cselekvőségük irányát adta elő magára és az alperesre nézve lényegesen kedvezőbben.

[56] Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az önálló kizárási okként vizsgált, a KFT1. tevékenységében történő részvételt illetően figyelmen kívül hagyta a keresetlevélhez F/10. szám alatt csatolt, 2017. június 13-án SZ.L. által egyéb címzettek mellett az alperesnek megküldött „programtervezet” tárgyú e-mailt, valamint a keresetlevélhez F/11. szám alatt csatolt 2017. augusztus 30-án B.ZS. egykori felperesi, majd a KFT1-nél alkalmazott munkavállaló és K.Adriána mint a felperesi társaság ... leányvállalatának ügyvezetője közötti messenger üzenetváltást.

[57] Hivatkozott továbbá a másodfokú eljárás során csatolt elektronikus levelezésére, melyekből ugyan nem lehet megállapítani, hogy a KFT1. 2017. évi üzleti tervét K.A. mint feladó készítette, ugyanakkor az alperes érintettsége semmi mással nem magyarázható, mint azzal, hogy köze volt a konkurens társasághoz.

[58] B.B.-nek és SZ.L.-nak a másodfokú eljárásban csatolt e-mailjével azt kívánta igazolni, hogy az alperes az e-mail címére olyan napi értékesítési információkat kapott, amelyek egyértelműen a KFT1. kereskedelmi információi voltak. Jóllehet, ezek az e-mailek a tagkizárást követő időszakban bekövetkezett eseményeket rögzítenek, de azt alátámasztják, hogy az alperes továbbra is tagja annak a személyi körnek, akiket rendszeresen értesítenek a KFT1. üzleti eseményeire. A mellékletként csatolt dokumentumban készült táblázat a felperes termékeit, azok kiszárazásait és nettó lista árát is tartalmazza, amely pedig azt bizonyítja, hogy a felperesi termékinformációkat az alperes közvetlenül felhasználja a KFT1. kereskedelmi tevékenységi körében. Állította, hogy a keresetlevélhez F/10. alatt csatolt e-mail is azt támasztja alá, hogy az alperes a KFT1. munkaszervezetén belül helyezkedik el akkor is, ha nem jelenik meg nyilván, hiszen rendszeresen címzettje a társaság napi munkaszervező e-mailjeinek.

[59] B.ZS. volt felperesi műszaki munkatárs, aki a KFT1. munkavállalója, valamint LEÁNYVÁLLALAT ÜGYVEZETŐJÉNEK NEVE mint a felperesi társaság ...leányvállalatának ügyvezetője közötti üzenetváltás során is úgy tekintett KFT1. mint az alperes rendelkezése alatt álló munkáltatóra.

[60] K.M. és CS.J. vallomásait részletezve megállapítható – álláspontja szerint –, hogy az alperes K.A.-val együttesen jelen volt minden olyan esemény alkalmával, amikor K.A. a felperes üzleti érdekeit nyilvánvalóan sértő, a konkurens gazdasági társaság működését elősegítő, vagy a felperes működését elnehezítő tevékenységet fejtett ki.

[61] G.J. tanúvallomása pedig – szerinte – alátámasztja, hogy 2016 tavaszán a CÉG2 tendert a felperes megnyerte, amely vallomás összhangban volt CS.CS. tanúvallomásával.

[62] Kérte, hogy az ítéltábla tanúként hallassa ki CS.CS. és P.A. felperesi munkavállalókat, valamint B.B.-t mint a KFT6. cégvezetőjét, SZ.L. egykori felperesi munkavállalót, továbbá indítványozta igazságügyi informatikai szakértő kirendelését. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárás során előterjesztett, de az elsőfokú bíróság által mellőzött többi bizonyítási indítványát is.

[63] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Mindenekelőtt utalt az ügyvezetővel való kapcsolata megromlására, aki elérte a célját, hiszen 2017. január 4-e óta érdemben kisebbségi tulajdonosi jogait nem tudja gyakorolni, és a per elhúzásával olyan helyzet áll elő, hogy a 43%-os tulajdoni részesedése ellenére a társaság

által elért üzleti eredményből nem részesül. Mivel 2016 decembere óta jövedelem nélkül maradt, részére segítséget kizárólag az jelentett, hogy K.A. megszerezte egy ingatlan tulajdonjogát és így alkalmazotti beosztást tudott felajánlani a számára a KFT5. tevékenységén belül. Továbbra is állította, hogy a KFT1. létrehozásához, alapításához, működési feltételei kialakításához nincsen köze. Nincs üzleti kapcsolata K.M.-mel sem, nem is volt, ugyanakkor K.M. a KFT1.-ben a KFT2. által kisebbségi tulajdonos. Elismerte, hogy férje P.M. mint informatikus közreműködött a KFT1. informatikai hátterének létrehozásában, emellett más olyan társaságnak a tulajdonosa is volt, amely K.A. érdekeltségébe tartozott, de neki semmi köze nem volt és jelenleg sincs a KFT1.. működéséhez.

[64] Kifogásolta, hogy a felperes fellebbezésében hivatkozott idézeteket a szöveggörnyezetükből kiragadták, így azok a bíróság megtévesztését szolgálják. Szerinte a felperes megpróbálja a megnevezett kizárási okokat átfogalmazni, megváltoztatni és az általa „újonnan kreált” okoknak megfelelően értelmezi a veszélyeztetés mértékét.

[65] Sérelmezte, hogy a fellebbezés olyan új bizonyítékra hivatkozik, amely üzenethalmaz végső feladója SZ.L., aki 2017-ben a felperes elleni munkaügyi perben, igazmondási kötelezettség vállalása mellett vallotta a fellebbezésben felsoroltak ellenkezőjét. Álláspontja szerint egy ügyvéd által készített felmondó levélformának az e-mail címéről történő továbbítása nem cáfolja SZ.L. munkaügyi perben tett nyilatkozatát, aki egyértelműen a helyzetének felperesnél történő ellehetetlenedésére alapozta felmondását. Kné L.M. is nyilatkozott a munkaügyi perben a felmondásának körülményéről, ezért vitatta az újonnan hivatkozott bizonyítékok újszerűségét.

[66] Állította, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a szolgálati autó bérletére vonatkozó bizonyítékokat, amellyel összefüggésben helytállóan állapította meg, hogy a KFT1.-től nem kapott és nem is kaphatott gépkocsit.

[67] Sérelmezte CS.J. tanúvallomása során a vallomása egyes részleteinek a szöveggörnyezetéből való kiragadását, míg P.A. vonatkozásában állította, hogy a tanú szavahihetősége már a kihallgatása során megkérdőjeleződött, ezért a tanúvallomására hivatkozni, abból bizonyító erejű mondatokat kiemelni nem lehet.

[68] Beismerte, hogy a csatolt levelek másolati címettként több esetben az ő e-mail címét nevezték meg, azonban hasonló e-maileket az elsőfokú eljárásban is csatolt a felperes és már akkor nyilatkozott rá, hogy bár érkezhettek a postafiókjára téves üzenetek, azonban azokat feltehetően kitörölte. Önmagában az, hogy „valaki levelet kap valakitől”, még nem bizonyítja, hogy köze is lenne a másikhöz. A KFT6. által küldött e-mailek vonatkozásában is kiemelte, hogy a levelek címettje K.A. volt.

[69] P.ZS. nyilatkozatával összefüggésben, a KFT1.-nél történő munkavállalásáról CS.J. nyilatkozott, ami egyértelművé teszi, hogy nem neki dolgozik. Az pedig, hogy K.A. milyen szerepet játszott a KFT1. életében, a vele szemben indított perben jelentőséggel nem bír.

[70] A felperes által a másodfokú eljárásban csatolt bizonyítékok álláspontja szerint korábban is rendelkezésre állhattak, az indítvány célja mindössze az, megakadályozza őt az üzletrésze tisztességes feltételek szerint értékesítésében.

[71] Utóbb okiratokat csatolt a per elhúzódására, illetve annak igazolására, hogy az ügyvezető visszaél a tag kizárásának lehetőségével.

[72] A fellebbezés nem alapos.

[73] Az ítéltábla a fellebbezésben foglalt hivatkozásokat azok sorrendjében vizsgálta, így elsősorban abban kellett állást foglalnia, hogy a felperesnek az a hivatkozása megalapozott-e, amely szerint az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás olyan mértékben hiányos, hogy alkalmatlan az érdemi felülbírálatra.

[74] Az 1952. évi Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában „röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem látott bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

[75] Az ítéltábla megállapítása szerint a fellebbezéssel támadott ítélet az e jogszabályhelyben írtaknak megfelel, ugyanis az elsőfokú bíróság megjelölte azokat a tényeket, amelyeket megállapíthatónak látott, bár nem minden esetben az ítélete indokolásának az első részében. Külön-külön kifejtette, hogy a felperes részéről állított tények közül melyek voltak azok, amelyeket nem látott bizonyítottnak, és azt is, hogy miért nem.

[76] Bár a Kúria 3/2015. Polgári jogegységi határozatának 3. pontjával nem tartotta fenn a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 206. számú állásfoglalását, ugyanis a jogegységi határozat IV.2. pontja szerint az okafogyottá vált az újabb PK véleményekre tekintettel, azonban annak a – bírói gyakorlatban továbbra is irányadónak tekintett – b) pontja szerint az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére csak akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a döntését mire alapította és ezért az érdemi határozat nem felülbírálható. Ha azonban az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, akkor a másodfokú bíróságnak érdemi döntést kell hozni.

[77] A felperes sem vitatta azt a fellebbezésében, hogy a bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság rögzítette az általa megállapíthatónak ítélt tényállási elemeket, továbbá azt, hogy mely tényeket nem talált bizonyítottnak részéről, hiszen a felperes a fellebbezésében meg is jelölte azokat. Emiatt az ítéltábla érdemben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, nem látott okot annak a hatályon kívül helyezésére.

[78] Az ítéltábla nem értett egyet azzal a fellebbezési hivatkozással sem, hogy az elsőfokú bíróság lényeges anyagi jogi kérdésben tévedett, amikor megállapította, hogy az alperes magatartásai nem tekinthetők olyan kirívóan súlyos kötelezettségszegésnek, amelyek miatt a tagsági viszonyának fenntartása komoly veszélyt jelentene a felperes céljainak elérésére.

[79] Az ítéltábla megállapítása szerint az adott esetben az EBH2001.447. szám alatt közzétett határozat (amely szerint a tagkizáráshoz nem szükséges a károsodás bekövetkezése) az adott ügyben akkor lehetne irányadó, ha egyébként a két tényállás azonos lenne. A felperesnek azonban nem sikerült azt bizonyítania, hogy az alperes a KFT1.-ben bármilyen jogosultsággal rendelkezne, vagy a cégben tevékenyen részt venne.

80] Kétségtelen, hogy az alperes kizárása megállapítható lenne abban az esetben, ha a felperes az általa megjelölt három ok közül bármelyiket bizonyítani tudta volna és igazolta volna, hogy az alperesnek a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagy mértékben veszélyeztetné. Az ítéltábla megállapítása szerint azonban a felperes – miként azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság – ezeket nem tudta bizonyítani.

[81] Az elsőfokú bíróság az ügyvezető és az alperes nyilatkozatait a kihallgatott tanúk vallomásaival, a csatolt okiratok tartalmával mint bizonyítékokkal összevetve helytállóan, okszerűen, az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a maguk összességében értékelte és helyesen vonta le abból a következtetéseit.

[82] Alaptalanul hivatkozott a fellebbező felperes arra, hogy a kizárásról szóló taggyűlési határozathozatalt (2009. augusztus 29.) követő időre eső alperesi cselekvőséget figyelembe lehetne venni a döntés meghozatala során. Azt még abban az esetben sem lehet figyelembe venni, ha az utóbbi magatartások a felperes jövőbeli működésére vonatkozóan igazolnák a nagymértékű veszélyeztetést.

[83] A kizárási határozat alapjaként ugyanis – ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette –, csak azok a tevékenységek vehetők figyelembe, amelyeket az alperes a kizárásáról szóló határozathozatalig kifejtett, amelyeknek a konkrét megjelölésével egyébként a felperes határozata adós is maradt. Konkrét alperesi cselekvőséget meghatározó magatartásokat ugyanis nem jelölt meg a kizárási határozatában, a kizárás okaként azt jelölte meg – egyebek mellett – hogy az alperes „tevékenyen részt vesz a KFT1. elnevezésű cég tevékenységében”, amely cég a felperes konkurense.

[84] A felperes a fellebbezésében az 1952. évi Pp. 235. §-a (1) bekezdésének második mondata alapján olyan új tényt állított, illetve olyan új bizonyítékra hivatkozott, amelyek az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutottak a tudomására és azok – elbírálásuk esetén – rá kedvezőbb határozatot eredményeztek volna.

[85] Az ítéltábla vizsgálta a fellebbezéshez csatolt okiratok esetében, hogy azok elbírálásuk esetén kedvezőbb határozat meghozatalát jelentették volna-e a felperes számára. Ennek eredményeként pedig arra a következtetésre jutott, hogy az új bizonyítékként a fellebbezéshez F/II/1. szám alatt csatolt e-mail, amelyben az alperes 2017. január 4-én egy felmondás mintát küldött SZ.L.-nak, illetve Kné L.M.-nak, megfelelt ugyan a feltételeknek, de nem támasztotta alá a felperesnek az alperes kizárásának okára vonatkozó állítását. Egyrészt azért, mert az általuk a felperes ellen indított munkaügyi perben előadták a felmondásuk indokait, másrészt az a körülmény, hogy az alperes, a férje felmondási okiratának egy ügyvéd által ellenőrzött mintáját részükre megküldte, nem jelenti azt, hogy konkrét ráhatással volt arra, hogy a két munkavállaló a felperestől eltávozzon. SZ.L.-nak és Kné L.M.-nak a munkaügyi perben tett nyilatkozatait, illetve a perben kihallgatott tanúk vallomásait az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, amikor megállapította, hogy az alperesnek nem volt jelentőséggel bíró tevékenysége abban, hogy több munkavállaló a felperestől a KFT1. szerződött. CS.J. volt az, aki a tanúvallomásában akként nyilatkozott, hogy őt keresték meg a felperes dolgozó, ő tárgyalt velük arról, hogy dolgozzanak a cégénél.

[86] Az ítéltábla megállapítása szerint e körben is helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a felperes a tanúvallomásokat nem összességükben mérlegelve vette figyelembe, hanem azokból egyes mondatokat kiragadva próbálta a saját állításait alátámasztani.

[87] Az ítéltábla szerint azok közül a bizonyítékok közül, amelyeket a felperes a fellebbezéséhez csatolt, csak az alperes kizárásáig (2012. augusztus 29.) keltezett e-mailek vehetők új bizonyítékként figyelembe, így a 2017. november 8-i, a 2018. május 17-i és 2018. július 16-i már nem, mert azokkal igazolni kívánt tényekre nem is alapíthatta volna a felperes az alperes kizárásának indokait.

[88] Az ítéltábla az egyébként a tagkizárás előtti, alperesnek továbbított e-mailek vonatkozásában nem látta megállapíthatónak azt, hogy kedvezőbb határozathozatalát jelentenék a felperes számára, ugyanis önmagában az a körülmény, hogy egy másnak címzett e-mailt továbbítottak az alperes számára is, egyéb körülmények megállapítása nélkül nem

jelenti azt, hogy tevékenyen részt venne a KFT1. működésében és ezáltal veszélyeztetné a felperesi társaságban maradása a felperes érdekeit. Az a tény, hogy az alperes ezekről az e-mailekről értesült, a bizonyítékok összességében történő mérlegelésével egybevetve sem jelenti, hogy olyan aktív tevékenységet fejtett volna ki, amely a felperes érdekeit veszélyeztetné. Önmagában – a CS.J. tanúvallomása alapján megállapítható – az a körülmény, hogy az alperes tudott arról, hogy a munkavállalók el akarnak jönni a felperestől, illetve arról, hogy rajta kívülálló személyek a KFT1.-t létrehozták, még nem jelenti, hogy annak a társaságnak a megalapításában, illetve a dolgozók alkalmazásánál aktív szerepet vállalt volna.

[89] CS.J. illetve K.M. egyértelműen nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy milyen módon történt meg, és kiknek a részvételével a KFT1.-nek a megalapítása és egyértelműen azt adták elő, hogy abban az alperes nem vett részt. Ezt P.ZS. nyilatkozata sem teszi kétségessé, ugyanis arra vonatkozóan megfelelő magyarázatot adott az alperes (közös irodában dolgozás).

[90] Az, hogy az alperes házastársa, P.M. segítséget nyújtott a KFT1.-nek a felmondását követően – szíveségből – bizonyos informatikai ismereteket igénylő tevékenységben, szintén nem róható az alperes terhére.

[91] Önmagában az a körülmény, hogy az alperes nem szavazta meg K.A. kizárását, szintén nem szolgálhat a társaságban maradása veszélyeztető voltának igazolására, egyrészt azért, mert őt hamarabb zárták ki és ezt a magatartását már utóbb tanúsította, másrészt a nemmel való szavazáshoz való jogának a gyakorlása szintén nem jelenti azt, hogy ezzel veszélyeztetné a felperesi társaság jövőbeli céljának elérését.

[92] Az ítéltábla megállapítása szerint helyesen állította az alperes, hogy K.A. tevékenységének megítélése – figyelemmel arra, hogy a felperes vele szemben elállt a kereseti kérelmétől –, nem volt a pernek tárgya. Az ítéltábla egyértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy P.A.-t a tanúvallomásának megtételében befolyásolta az, hogy jelenleg is a felperes alkalmazásában áll, illetve abban, hogy K.A. vallomását is figyelmen kívül hagyta, így, emiatt nem volt jelentősége annak sem, hogy a kettejük szembesítésekor figyelmeztette-e utóbbit a hamis tanúzás törvényes következményeire vagy sem.

[93] Az ítéltábla arra figyelemmel, hogy a felperes fellebbezéséhez csatolt e-maileket értékelte abból a szempontból, hogy azok új bizonyítéknak minősülnek-e vagy sem, indokolatlannak tartotta SZ.L.-nak, B.B.-nak a tanúkenti kihallgatását. Ugyancsak indokolatlannak tartotta P.A.-nak, valamint CS.CS.-nak az újbóli tanúkenti kihallgatását, mert az egyikük vallomását az elsőfokú bíróság helytállóan rekesztette ki a bizonyítékok köréből elfogultnak tekintve őt, másikuknál pedig mint a CÉG2 pályázatával érintett cég törvényes képviselőjének a tanúvallomásával szemben a perben kihallgatott M.F. egyértelmű nyilatkozatot tett, amelyet alátámasztott U.É.-nak az 1952. évi Pp. 199. §-a szerint minősülő, egyszerű okiratban tett írásbeli nyilatkozata is.

[94] Nem tudta a felperes azt sem igazolni, hogy a CÉG2-vel kötendő üzlet az alperes aktív magatartása miatt hiúsult volna meg.

[95] Az ítéltábla a keresetlevélhez F/10. és F/11. szám alatti csatolmányokkal összefüggésben hangsúlyozza, pusztán az, hogy az alperes értesítést kapott – az egyébként többek által ismert – e-mail címére a KFT1. tevékenységével kapcsolatosan, nem veszélyezteti a felperesi társaságban maradását, tekintve, hogy ez önmagában nem támasztja

alá a KFT1.-ben végzett tevékenységét, vagy az arra való hatását. Emiatt nem is volt indokolt informatikai szakértő kirendelése arra vonatkozóan sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban, hogy az alperes ezeket az e-maileket kitől, mikor és milyen körülmények között kapta meg.

[96] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[97] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a másodfokú eljárással felmerült – a megfizetett illetékből és a jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából álló – perköltségét maga köteles viselni. Köteles továbbá megtéríteni a másodfokú eljárásban is pernyertes alperesnek – az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján – a jogi képviselőjével felmerült perköltségét, amelyet az ítéltábla „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján határozott meg, figyelembevéve az alperes jogi képviselője által kifejtett ügyvédi tevékenységet, amelyet a fellebbezési ellenkérelem megírása, illetve a másodfokú tárgyaláson való megjelenése során végzett.

Debrecen, 2021. február 25.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. előadó bíró, Cógoiné dr. Boros Ágnes s.k. bíró